

altsaa forsaavidt en Ordning i Disfavor af dem, og jeg kan ikke se, at man altsaa egentlig forsaavidt kommer ind paa noget nyt Princip paa dette Punkt udover det, den gjældende Ret indbrømmer. Selvfølgelig indbrømmer jeg, som tidligere fremhævet, at det ikke er principrigtigt, men der er de Interesser, som staa imod, og som formentlig bør tillægges en overveiende Indflydelse, naar Spørgsmaalet bliver om disse kolliderende Interesser. Jeg maa derfor henstille til det høie Thing, om det ikke finder Anledning til at fastholde det Forbud, det tidligere har udtalt, særlig da det jo ikke er en saadan Position, som staa alene, men ogsaa eventuelt kunde tænkes at ville have Indflydelse paa andre Punkter, f. Ex. paa Saltværkernes Stilling. Saavidt jeg skjønner, er der altsaa ikke tilstrækkelig Grund i det Anførte til egentlig at sige, at det er en saadan Anomali, som nu skulde stille sig anderledes efter de foreliggende Oplysninger end tidligere.

Griffen: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning.

Formanden: Det ærede Medlem har Ordet for en kort Bemærkning.

Griffen: Den høitærede Finanzminister fremhævede, at Position 91 i Birkeligheden ikke er saa principstridig, som man har villet gjøre gjældende, idet selve Raastoffet indgik frit. Det er ganske vist, at selve den raa Sute indgaar frit; det gjør Bomulden ogsaa, men der er den Omstændighed derved, at der ingen Spindrier er her i Landet, som beskæftige sig med at spinde den Slags, og hvis der opstod nogle, tror jeg, at det ikke vilde vare længe, inden der blev taget Hensyn til dem. Naar den høitærede Minister endvidere bestandig gaar ud fra, at her væsentlig kun var Tale om Sælle, er det ikke Tilfældet. Det er Sælle og Sællærred, og det er netop Faren; thi under dette Sællærred kan Stoffer komme til at indgaa, som ikke blot bestaa af Sute, men ogsaa af andre Dele. Det er netop Faren derved. Naar den ærede Ordfører fremdeles ikke vil tillægge min Paastand nogen Betydning, ja saa kan jeg meget godt forstaa det; thi det er, fordi den ærede Ordfører bestandig fæster Blikket paa Fabrikkerne; det har jeg ikke gjort i dette Tilfælde, og jeg vil gjøre ærede Medlemmer opmærksomme paa, at det var en Repræsentant for den store Industri, der ifjor ved sin Thærdighed fik dette sat ind i Toldlovsforlaget. Men nu staa jeg her som Repræsentant for den mindre Industri,

og det maa ogsaa være mig tilladt at sige et Ord til Fordel for den, og naar jeg staa paa det Standpunkt, som jeg gjør, er det ikke saa meget af Hensyn til Fabrikkerne som af Hensyn til den lille Industri, som er spredt over hele Landet. De Herrer maa vide, at ældre Mænd og Kvinder, som oprindelig have syset med dette Haandværk, naar de blive gamle, faae Arbejde paa denne Maade, idet det netop er et Stof, som egner sig for dem, og som de selv i en temmelig høi Alder kunne syse med, og der er Mange, som give dem dette Arbejde, for at de kunne have en lille Smule Fortjeneste. Som jeg fremhævede før, er Forholdet misligt nok under den bestaaende Toldlov, men fastholdes Position 91, saa vil det blive umuligt for den mindre Industri, som er spredt over hele Landet, at bestaa, hvad jeg synes, den har et berettiget Krav paa, da der ikke nu er nogen som helst Beskyttelse for den; tværtimod er der Beskyttelse for de indførte Varer overfor den indenlandske Fabrikation. Jeg kan derfor ikke forandre mit Standpunkt, men maa vedblivende bede det høie Thing om at stemme for det Forslag, der er stillet af mig tilligemed andre ærede Medlemmer.

Formanden: Det 2det Medlem for 8de Kredts (Breinholt) har begjæret Ordet. Jeg antager, at det er for en nogenlunde kort Bemærkning; ellers vil jeg finde det rigtigt at opsætte det til imorgen, da Sagen dog maa gaa over til imorgen; men er det for en nogenlunde kort Bemærkning, har det ærede Medlem Ordet.

Breinholt: Ja, det er for en nogenlunde kort Bemærkning, det vil sige i Betragtning af den langt fremrykkede Tid, der selvfølgelig ikke indeholder Opfordring for mig til at komme ind paa nogen som helst vidtløftig Smødegaaelse af de mange Indvendinger, som den ærede Ordfører for Udvalget har fremført mod de Udtalelser, jeg før tillod mig. Jeg skal derfor indskrænke mig til det Allernødvendigste, lade saa godt som alle Indvendinger lige og blot holde mig til Hovedindvendingen. Har bebrejdede mig, at jeg bestandig har holdt mig til den bestaaende Beskyttelse og argumenteret ud derfra. Det er rigtigt, men jeg gad dog nok vide, hvad Andet jeg kunde holde mig til end den bestaaende Beskyttelse; kun derfra kunde jeg se de nødvendige Oplysninger, den maatte i det Hele være den Kilde, hvorfra jeg kunde se min Kundskab om, hvorledes Tolden har virket ligeoverfor denne Industri. Det er ikke muligt anderledes; naar jeg vil rulle et Billede op af Industriens Tilstand, maa jeg